

Chương 13: Nàng Chủ Tiệm Bất Ổn

(Số từ: 3206)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:51 PM 03/06/2024

Có ma thuật.

Đó là tất cả những gì tôi đã thiết lập nên tất nhiên là tôi không biết 'Nó hoạt động như thế nào'. Vai trò của tôi không phải là biết ma thuật hoạt động như thế nào hay nó biểu hiện như thế nào.

Ma thuật hoạt động như thế nào, công thức ma thuật là gì và mana là gì...?

Ai lại muốn đọc những điều nhảm nhí đó trong một tiểu thuyết Fantasy chứ?

Đầu tiên, sự khác biệt giữa việc giải thích cách hoạt động của ma thuật hay việc có một con rồng lửa đen đang ngủ trong cánh tay phải của một người là gì? Đó chỉ là một sự sắp đặt.

Nếu một người hiểu được điều đó, người ta cũng có thể tiếp tục. Ngay cả khi ta không đề cập đến tất cả các chi tiết về một số hàm kỹ thuật cũ, bụi bặm trong tiểu thuyết võ thuật, người đọc sẽ hiểu chuyện gì đang xảy ra chỉ bằng cách đọc dòng. Nói cách khác, đó là cái mà người ta gọi là lẽ thường.

Tuy nhiên, có một nguyên tắc và cách thức đã lật đổ lẽ thường nói trên.

Hệ thống ma thuật của Ma Tộc và Nhân Tộc là khác nhau. Họ sử dụng cùng một loại ma thuật nhưng theo những cách khác nhau. Chúng giống như cách đầu máy hơi nước và xe lửa hiện đại chạy trên cùng một loại đường ray.

Do đó, một cuộn giấy có chứa ma thuật của Ác Quỷ có khả năng dịch chuyển tức thời ở khoảng cách cực xa, trong khi một cuộn giấy chứa ma thuật của con người thì không.

Tôi không thể phân biệt giữa ma thuật của con người và ma thuật của Ác Quỷ chỉ bằng cách nhìn vào công thức. Đó là một sai lầm xuất phát từ sự thiếu hiểu biết và thiếu thông tin của tôi về những gì tôi đang cố gắng làm ở đây.

Những thương gia khác không thể nhận ra công thức ma thuật của Ác Quỷ, có lẽ vì họ không phải là Phù Thủy nên họ cho rằng những cuộn giấy đó là giả. Tuy nhiên, người phụ nữ này vừa là chủ cửa hàng ma cụ vừa có lẽ là một Phù Thủy đã nhận ra rằng những cuộn giấy của tôi đang hoạt động với một hệ thống khác.

“Cậu sẽ không nói cho tôi biết à? Nói đi?”

Tôi không biết người phụ nữ đó sẽ làm gì với tôi.

Bằng cách nào đó tôi có thể vượt qua tình huống này bằng cách sử dụng Điểm Thành Tích của mình không?

Tôi phải làm cho người phụ nữ này nghĩ rằng những cuộn giấy của tôi không đáng kể.

[Để kích hoạt sự kiện này, cần có 3000 Điểm Thành Tích.]

Một lần nữa, tôi cần nhiều điểm hơn số điểm tôi thực sự có. Ý tôi là, xét cho cùng thì rất khó có thể tìm thấy cuộn giấy của Ác Quỷ ở giữa Đế Đô, vì vậy điều đó sẽ làm giảm xác suất nghiêm trọng.

Cuối cùng, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc mở miệng.

“C, cái đó... Ờm... T, Tạ... Tại... Ma Vương Thành...”

".....Cái gì?"

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nói cho cô sự thật.

“Tôi đã mang chúng từ Ma Vương Thành.....”

Người phụ nữ cau mày sau khi nghe lời nói của tôi.

"Ý cậu là gì? Cậu đã mang những cuộn giấy này từ Ma Vương Thành sao?"

Người phụ nữ cau mày như thể không hiểu được lời tôi nói.

Tuy nhiên, những cuộn giấy của Ác Quỷ này dường như khiến những gì tôi nói trở nên đáng tin cậy.

Tôi kể lại toàn bộ câu chuyện cho cô nghe. Câu chuyện dài về việc tôi bị giam cùng với Công chúa trong Ma Vương Thành và cách chúng tôi sử dụng Cuộn Dịch Chuyển Thuật để trốn thoát khỏi đó. Rồi tôi kể với cô rằng, sau khi đến Đế Đô, tôi thấy mình cô đơn, không có tiền và phải tìm nơi ở nên tôi chán việc bán những cuộn giấy này.

Tôi thậm chí còn nói thêm rằng tôi không biết mình là ai vì tôi đã mất trí nhớ.

“Ôi trời ơi... Điều này thật vô lý..... Cậu có muốn tôi tin điều đó không? Công chúa đã được cứu chưa?”

Cô ngơ ngác càng nhú mày nhiều hơn. Cô nhìn vào mắt tôi và thở dài.

“Cậu đang nói dối. Nếu cậu thực sự cứu được Công chúa, cậu sẽ được phong tước hiệu cao quý hay gì đó. Tại sao cậu lại ở một mình hả?”

Đó là điều tự nhiên. Cái giá để cứu mạng Công chúa là ngoài sức tưởng tượng. Đến mức có vẻ vô lý nếu chỉ từ chối nó và đi lang thang một mình.

Tất nhiên, lời giải thích hợp lý duy nhất là tôi đã không cứu cô ấy.

Tuy nhiên, tôi là bậc thầy về 'thiết lập bổ sung', tức là tìm lý do.

Những thiết lập này thực ra là như vậy để tránh lỗi thiết lập, tôi chỉ sắp xếp lại một số từ.

Đó chính là ý nghĩa của việc trở thành một chuyên gia bào chữa!

“Chuyện đó... Khi chúng tôi trốn thoát, rất nhiều Hiệp Sĩ của Công Tước Salerian đã chết. Tôi có thể được khen thưởng, nhưng tôi nghĩ Hoàng tử Bertus sẽ cố giết tôi.....”

“À, tôi hiểu rồi..... Trả thù..... Vâng..... Tôi đoán, điều đó có lý..... Có lẽ Công chúa sẽ khó bảo vệ cậu..... Rõ ràng là.....”

Tôi đã có thể tận dụng cái cơ mà tôi định đưa ra cho Công chúa nếu cô ấy tình cờ gặp tôi ở một nơi hoàn toàn khác. Một phần thưởng thì tốt, nhưng tất nhiên nó không quý bằng mạng sống của tôi.

Tất nhiên, đây chỉ là một cái có, mặc dù có thể hiểu được. Tôi cũng hy vọng sự an toàn của Dyrus. Tôi chắc chắn họ cũng có kế hoạch trả thù anh ấy.

Cô nhìn chăm chăm vào tôi.

“Câu chuyện của cậu quá phức tạp để có thể bịa ra ngay tại chỗ.”

Có vẻ như những nghi ngờ cuối cùng của cô đã được giải quyết.

Cô có vẻ tin vào câu chuyện của tôi. Với thứ nực cười như vậy trong tay, có vẻ như cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tin vào câu chuyện thú vị của tôi.

Cô lại thở dài.

“VẬY, điều đó có nghĩa là, Ma Vương..... đã chết...?”

“Vâng.”

Một ánh sáng kỳ lạ lóe lên trong mắt cô trước lời nói của tôi. Cô có vẻ nhẹ nhõm, nhưng tôi không thể xác định đó là nỗi buồn hay niềm vui mà cô thực sự cảm thấy. Cô đã im lặng một lúc lâu.

Cuối cùng, cô nhìn tôi với ánh mắt buồn bã.

“Ừm, thật là nhẹ nhõm. Chắc hẳn Công chúa nhỏ đã phải khó khăn biết bao... Chắc hẳn ngài ấy đã phải khó khăn biết bao.”

Cô vòng tay ôm lấy tôi và vỗ nhẹ vào lưng tôi như thể đang thương hại tôi.

Không, thực ra tôi không bị tra tấn.

“Chà, tôi thực sự không nhớ bất cứ điều gì về điều đó... Nên không sao cả.”

Chúng ta hãy tránh tình trạng này một cách vừa phải.

“Đúng vậy, tôi rất vui vì cậu không phải chịu đựng ký ức tồi tệ như vậy. Cảm ơn Chúa.”

Cô liên tục vỗ lưng tôi, nói với tôi rằng thà sống mà không có những ký ức này và nhớ lại chúng sẽ rất đau đớn. Cái gì, tại sao cô lại tốt với tôi như vậy? Nhân tiện, tôi khá đói và có vài việc phải giải quyết trong đầu, nên tôi muốn rời đi đây?

“Hãy để tôi nhìn cậu một chút, cậu bé. Vẫn...”

“Gì cơ?”

“Chắc chắn có rất nhiều người gặp vấn đề về trí nhớ sau khi bị tra tấn nặng nề, nhưng cậu lại bị mắc kẹt ở một nơi đáng sợ như Ma Vương Thành. Phải không?”

Không, ban đầu nó là ngôi nhà thân yêu của tôi, nhưng vấn đề là tổ đội Anh Hùng quyết định đến thăm chúng tôi.

“Có lẽ có một lời nguyên trên cơ thể cậu. Vậy tôi...”

Cô nhìn tôi bằng ánh mắt ảm áp.

“Tôi sẽ thử niệm một ma thuật đơn giản lên cậu. Nếu cậu mất trí nhớ vì một lời nguyên, trí nhớ của cậu có thể quay trở lại, nhưng ma thuật này không thể xóa bỏ những lời nguyên quá mạnh...”

Cô tạo thành một dấu hiệu.

“Ồm, này, đợi một chút!”

“Giải Trừ Thuật.”

Ma thuật đã được thực hiện.

“.....?”

Cô nhìn tôi như thể cô không biết chuyện gì đang xảy ra. Sừng và màu da hơi khác so với con người.

Không phải là cô không biết điều đó có nghĩa là gì. Cô chỉ không thể chấp nhận nó.

"Ồ."

Lời Khuyên Nhà Văn.

Từ giờ trở đi tôi sẽ gọi nó là thằng khốn nạn.

“Hoà... Hoàng Tử Điện Hạ...?”

Tuy nhiên, những lời phát ra từ miệng cô đã thay đổi hoàn toàn suy nghĩ của tôi.

Hoàng Tử Điện Hạ.

Đương nhiên tôi biết đó là cách người ta thường gọi Hoàng tử.

Nhưng tại sao lại có người nhận ra tôi ở một nơi ngẫu nhiên như vậy?

Tất nhiên, tôi biết điều đó có nghĩa là gì. Thật khó để chấp nhận. Người chủ tiệm ngay lập tức quỳ xuống trước mặt tôi.

“Tôi, tôi... tôi, Eleris của đội Xâm Lược Gardium thuộc Ma Vương Quân, xin chào Hoàng Tử Điện Hạ.”

“Ồ, Ồm...”

Điều này có tốt không? Đây là một điều tốt, phải không? Tâm trí tôi đang cố gắng hết sức để giải thích tình huống này và cách tôi nên đối xử với người phụ nữ trước mặt này, người chắc chắn là Ác Quỷ.

Ít nhất đây không phải là một tình huống nguy hiểm, phải không?

“Tôi tin rằng sẽ tốt hơn nếu ngài đi theo hướng này trước.”

Cô lần lượt nhìn tôi và lối vào cửa hàng, rồi dẫn tôi vào nhà kho phía sau. Nếu một khách hàng bước vào trong khi chúng tôi đứng trước lối vào như vậy, họ sẽ ngay lập tức phát hiện ra rằng cửa hàng này có Ác Quỷ.

Cô niệm phép và chẳng bao lâu sau, ngoại hình của cô đã có sự thay đổi tinh tế.

“Nè, ngài không nhận ra tôi à?”

Hai chiếc răng nanh hơi lộ ra từ giữa đôi môi đỏ mọng của cô.

Mắt đỏ và da nhợt nhạt.

Tôi dường như biết cô là ai.

“M, Ma Cà Rồng...?”

“Vâng, tôi là Eleris Tuesday đến từ Thất Dạ Tộc.”

Thất Dạ Tộc được thiết lập theo kiểu chuuni quái quỷ gì vậy? Tôi chưa bao giờ viết bất cứ điều gì về những điều như vậy. Dù sao, bên kia có vẻ quan tâm đến tôi. Cô cẩn thận đưa tay lên mặt tôi, trong khi tôi vẫn đang chết lặng.

“Đợi đã, đừng nói với tôi là..... Ngài thực sự mất trí nhớ à...?”

“À, ờm... Ồ, ta đoán vậy... ta không nhớ nhiều lắm. Ngoại trừ việc ta là Hoàng Tử Ma Giới...”

Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài thành thật mà nói, vì tôi nghĩ thành thật sẽ tốt hơn gấp trăm lần so với việc giả tạo có những ký ức mà tôi không có.

Trong mắt cô lại có ánh sáng kỳ lạ. Tôi không biết cô đang cảm thấy những loại cảm xúc gì.

“Rời khỏi lâu đài và tự mình đến đây trong tình huống như vậy...”

Cô cẩn thận nắm lấy tay tôi, trông như sắp khóc.

"Thật là một sự may mắn. Tôi không biết chuyện này xảy ra như thế nào, nhưng tôi cảm thấy mình phải gửi lời cảm ơn đến Thần Linh.”

Ma Cà Rồng dường như nghĩ rằng đây chỉ là một sự trùng hợp vô lý, đến mức cô cảm thấy biết ơn Thần Linh.

Tuy nhiên, khi tôi nghĩ rằng tình huống này xảy ra là do Lời Khuyên Nhà Văn, thì có lẽ cảm ơn ma quỷ sẽ phù hợp hơn. Đó là một sự trùng hợp nực cười đối với Eleris, tuy nhiên với tôi đó là điều không thể tránh khỏi.

Đi đến cửa hàng ma cụ.

Eleris có thể đã nhận ra cuộn giấy Ác Quỷ vì cô ấy là Phù Thủy, nhưng rất có thể cô đã nhận ra vì bản thân cô là Ác Quỷ.

Vì vậy, việc đến cửa hàng ma cụ để bán cuộn giấy chỉ là nguy trang, thực ra lời khuyên này thực ra có ẩn ý gì đó.

Thông điệp ẩn chứa trong đó là tìm kiếm một tên gián điệp Ma Tộc đã xâm nhập vào Gardium và nhờ giúp đỡ.

Tuy nhiên, nếu tôi bị bắt bởi một Phù Thủy con người tình cờ nhận ra những cuộn giấy đó là do Ác Quỷ tạo ra, tôi có thể đã ở vào tình thế khó khăn hơn. Kết quả có thể khá nguy hiểm, nhưng cuối cùng tôi thực sự đã gặp được một gián điệp của Ác Quỷ.

Sau một lúc.

Nghĩ lại thì, Lời Khuyên Mơ Hồ cuối cùng cũng ám chỉ điều gì đó tương tự.

[Lời Khuyên Nhà Văn Mơ Hồ]

[Làm sao có thể có nhiều người bị bắt cóc đến Ma Vương Thành đến vậy?]

Không phải 'Tại sao' mà là 'Như thế nào'.

Tôi đã viết rằng những người đó đã bị bắt cóc bởi những tên gián điệp từ Ma Giới đã xâm nhập vào Nhân Giới. Lời Khuyên Mơ Hồ là một thông điệp tinh tế để tôi tìm ra những kẻ gián điệp, vì họ vẫn còn ở Nhân Giới. Tuy nhiên, tôi thậm chí còn không nghĩ đến điều đó, vì tôi hoàn toàn lạc lối và đói khát.

Nếu tôi hiểu được Lời Khuyên Mơ Hồ đó, tôi sẽ biết được rằng tôi phải giao phó bản thân cho một tên gián điệp Ác Quỷ ở Gardium. Nếu tôi di chuyển cẩn thận thì chắc chắn sẽ an toàn tuyệt đối.

Lời Khuyên Nhà Văn Rõ Ràng khá mạo hiểm nhưng mang tính trực quan và Lời Khuyên Nhà Văn Mơ Hồ đã cố gắng gợi ý những gì tôi nên làm.

Lời Khuyên Mơ Hồ tương đối an toàn và Lời Khuyên Rõ Ràng có một số rủi ro.

“Ồm... Có lẽ nào có một Phù Thủy con người có khả năng nhận ra các cuộn giấy của Ma Giới?”

Tôi nói chuyện một cách thân mật, tuy nhiên Eleris dường như không bận tâm đến điều đó.

“Có một số kẻ lập dị thậm chí còn nghiên cứu cả ma thuật của Ác Quỷ. Tôi rất vui vì ngài đã đến gặp tôi trước khi gặp bất kỳ ai trong số họ.”

Một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng khi nghĩ đến thảm họa sẽ xảy ra nếu có ai đó thực sự nhận ra những cuộn giấy này trước khi tôi gặp Eleris. Tôi có thể đã bị giết một cách nghiêm trọng.

Cô lại quay ra ngoài vào cửa hàng, khóa cửa và đưa tôi lên lầu.

“Kể từ bây giờ tôi sẽ cố gắng hết sức để phục vụ ngài.”

Nói rồi cô đặt tôi ngồi xuống ghế sofa.

Chẳng mấy chốc, cô bắt đầu dọn dẹp căn phòng bừa bộn của mình.

Đợi đã, cô là Ma Cà Rồng.

Vậy tại sao căn phòng này lại được chiếu sáng tốt như vậy? Đó không phải là một căn hộ lớn, nhưng chẳng phải có rất nhiều ánh sáng mặt trời chiếu vào sao?

“Này, chẳng phải điều này nguy hiểm cho Ma Cà Rồng sao?”

Cô nhìn tôi và gật đầu.

“Tôi là Hấp Huyết Vương. Tôi có thể xử lý mức độ ánh sáng này. Tất nhiên là nó không tốt cho cơ thể tôi rồi.” <Thuc: “Vampire Lord”.>

Không, tôi có thể thấy cô hơi nao núng mỗi khi có ánh sáng chiếu vào khi cô đang vuốt thẳng tấm khăn trải bàn. Cô có thực sự ổn không?

“Đây là khu phụ của cửa hàng nên tôi không phải trả tiền thuê nhà. Tôi cũng muốn sống trong mơ như một khu dân cư như tầng bán hầm, nơi quanh năm mặt trời không chiếu sáng, nhưng kinh phí cho hành động của tôi lại khá eo hẹp...”

...Thật buồn.

Tôi không biết chính xác Hấp Huyết Vương là gì, nhưng chẳng phải điều này quá đáng buồn đối với một Thượng Ma Cà Rồng sao?

Tôi hiểu rằng một môi trường như vậy sẽ giống như một giấc mơ đối với một Ma Cà Rồng, nhưng chỉ nghe cô nói rằng cô muốn sống ở tầng bán hầm thì thật quá buồn. Ma Cà Rồng lo lắng về tiền thuê nhà...

“Ồm, chẳng phải sẽ ổn hơn nếu cô chỉ biến chủ nhà là thân quyến của mình sao?”

Nghĩ mà xem, chẳng phải Ma Cà Rồng làm giàu rất dễ dàng sao? Đó không phải là lẽ thường sao?

“Tôi cũng có ý tưởng tương tự, nhưng để tạo ra họ hàng, tôi sẽ phải gánh chịu quá nhiều rủi ro. Thật không dễ dàng để tạo ra thân quyến trong khi cải trang thành một người bình thường.”

Eleris chắc chắn là Ma Cà Rồng mạnh mẽ, nhưng điều đó không có nghĩa là những Ma Cà Rồng cô tạo ra cũng mạnh như vậy. Rõ ràng là một người đàn ông bình thường đột nhiên tránh nắng và bỏ ăn sẽ bị coi là đáng ngờ.

Không.

Chẳng phải việc Ma Cà Rồng, kẻ thống trị màn đêm, thực sự khá khó khăn để hòa nhập với xã hội loài người sao?

Sau khi dọn dẹp vừa phải, Eleris nhìn tôi.

“Ngài có lẽ đang rất đói. Để tôi chuẩn bị chút đồ ăn.”

“Hử? Ờm...”

Ma Cà Rồng không uống máu sao? Cô thậm chí có bất kỳ nguyên liệu nào bình thường ở đây không?

Như thể nhận ra sự lo lắng của tôi, Eleris khoác chiếc áo choàng có mũ trùm đầu vào.

“Tôi sẽ ra ngoài một lát.”

“K, không. Cô sẽ ổn chứ?”

“Tôi sẽ ổn thôi.”

Chỉ vì tôi mà Ma Cà Rồng này đã đi mua hàng tạp hóa giữa thanh thiên bạch nhật. Tôi chết lặng khi thấy cô nói điều đó dễ dàng đến vậy.

Cảm ơn rất nhiều và xin lỗi vì tôi quá thiếu hiểu biết và bất lực!

Sau khi nhanh chóng mua đồ ăn cho tôi, cô trông rất mệt mỏi. Tôi gần như rơi nước mắt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading